

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาเรื่อง การประเมินความต้องการเพื่อการวางแผนในการจัดการอุทยานภูชี้ฟ้า เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ที่ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาได้แบ่งขั้นตอนการดำเนินการวิจัยออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือ
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชากรที่ศึกษา คือ นักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยว ณ อุทยานภูชี้ฟ้า ในปี พ.ศ. 2547 โดยเฉลี่ยประมาณ 10,000 คนต่อปี

กลุ่มตัวอย่าง

นักท่องเที่ยวที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป และใช้การสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) จากจำนวนสถิติรายปีที่มีนักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยว ณ อุทยานภูชี้ฟ้า โดยเฉลี่ยประมาณ 10,000 คนต่อปี ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เพียงร้อยละ 1 คน รวมกลุ่มตัวอย่าง 100 คน

พื้นที่ ที่ใช้ในการศึกษาได้แก่สถานที่ท่องเที่ยวบริเวณอุทยานภูชี้ฟ้า จังหวัดเชียงราย

3.2 เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือ

แบบสอบถามเกี่ยวกับ สภาพความต้องการที่เป็นจริง สภาพความคาดหวัง ระดับความพึงพอใจ และความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการจัดการสถานที่ท่องเที่ยว การดูแลสภาพแวดล้อม และการจัดการระบบการท่องเที่ยว จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัว และข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับความต้องการในการวางแผนการจัดการอุทยานตามสภาพที่เป็นจริง และสภาพความคาดหวังเกี่ยวกับการวางแผนในการจัดการอุทยานภูชี้ฟ้า

ตอนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยง ต่อการวางแผนในการจัดการอุทยานภูชี้ฟ้า

ตอนที่ 4 สอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยงต่อการวางแผนในการจัดการอุทยานภูชี้ฟ้า

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ สภาพความต้องการที่เป็นจริง สภาพความต้องการที่คาดหวัง ระดับความพึงพอใจ และความคิดเห็นของนักท่องเที่ยงที่เกี่ยวกับการจัดการสถานที่ การดูแลสภาพแวดล้อม และการจัดการระบบการท่องเที่ยว โดยละเอียด เพื่อกำหนดแนวทางในการสร้างเครื่องมือ

2. สร้างเครื่องมือ เป็นแบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ มี 4 ตอน โดยครอบคลุมขอบข่ายเนื้อหาที่จะศึกษา

3. นำร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้นนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

4. นำแบบสอบถามที่ได้ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความถูกต้อง

5. นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเรียบร้อยแล้ว

6. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

แหล่งข้อมูล

ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ผู้ศึกษาได้ค้นคว้ารวบรวมข้อมูลจากหนังสือ บทความ ศึกษาเอกสาร ตำรา ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ สภาพความต้องการที่เป็นจริง สภาพความต้องการที่คาดหวัง ระดับความพึงพอใจ และความคิดเห็นของนักท่องเที่ยงที่เกี่ยวกับการจัดการสถานที่ การดูแลสภาพแวดล้อม และการจัดการระบบการท่องเที่ยว โดยละเอียดใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิดการศึกษา และประเด็นต่าง ๆ ที่ใช้เก็บข้อมูลในพื้นที่

ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลภาคสนาม ผู้ศึกษาเลือกพื้นที่ที่ศึกษาบริเวณอุทยานภูชี้ฟ้า เป็นข้อมูลที่รวบรวมจากการออกแบบสอบถามกับนักท่องเที่ยง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ทำหนังสือขอความร่วมมือถึงกลุ่มตัวอย่างเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

2. นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ผู้ศึกษาเก็บข้อมูลด้วยตนเองทุกขั้นตอน

3. เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำไปวิเคราะห์ทางสถิติ

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package For Social Sciences)

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัว และข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละแล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับความต้องการ ในการวางแผนการจัดการอุทยานภูชี้ฟ้า ตามสภาพที่เป็นจริง และสภาพความคาดหวัง เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของระดับคะแนนตามรายการ แล้วนำค่าเฉลี่ยมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ซึ่งใช้ตามแนวคิดของเบส (Best, 1970 อ้างใน พระครูพิศาล ธรรมนิเทศ ซึ่งใช้กับองค์กรเกี่ยวกับสถานศึกษาในเรื่องปัญหาการบริหารงานโรงเรียนสหวิทยาเขตจามเทวี . 2544, 36)

โดยกำหนดเกณฑ์มาตรฐานเป็นระดับการปฏิบัติดังนี้

4.50 – 5.00	หมายถึง	มีการจัดการในระดับมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง	มีการจัดการในระดับมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง	มีการจัดการในระดับปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง	มีการจัดการในระดับน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง	มีการจัดการในระดับน้อยที่สุด

โดยการนำข้อมูลที่วิเคราะห์จากแบบสอบถาม เสนอในรูปตารางและความเรียง ส่วนการจัดการด้านต่าง ๆ ของอุทยานภูชี้ฟ้าเป็นการวิเคราะห์หาความต้องการจำเป็นโดยใช้สูตร Modified Priority Needs Index โดยการหาค่าผลต่างระหว่างสภาพที่คาดหวัง (I) กับสภาพที่เป็นจริงในปัจจุบัน (D) หาค่าด้วยค่าสภาพที่เป็นจริงในปัจจุบัน (D) โดยใช้หลักการกำหนดความต้องการจำเป็นจากระดับของสภาพที่เป็นจริง ซึ่งสูตรในการคำนวณมีดังนี้

$$PNI_{\text{Modified}} = (I - D) / D$$

ตอนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวดต่อการวางแผน ในการจัดการอุทยานภูชี้ฟ้า เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของระดับคะแนนตามรายการ แล้วนำค่าเฉลี่ยมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ซึ่งใช้ตามแนวคิดของ (Best, 1970 อ้างใน พระครูพิศาลธรรมนิเทศ ซึ่งใช้กับองค์กรเกี่ยวกับสถานศึกษา ในเรื่องปัญหาการบริหารงานโรงเรียนสหวิทยาเขตจามเทวี . 2544, 36)

โดยกำหนดเกณฑ์มาตรฐานเป็นระดับการปฏิบัติดังนี้

4.50 – 5.00	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

โดยการนำข้อมูลที่วิเคราะห์จากแบบสอบถาม เสนอในรูปตารางและความเรียง

ตอนที่ 4 สอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวด ต่อการวางแผนในการจัดการอุทยานภูชี้ฟ้า วิเคราะห์ข้อมูลโดยการรวบรวมความคิดเห็นในการตอบ นำเสนอข้อมูลในรูปความเรียง